

Даниелын Ном — Нэг Зуун Арван Хоёрдугаар``

*Ишмаелын эш үзүүллэгийн бэлгэдлийг тайлах нь: Харваачнаас
144,000-ыг тамгалагч хүртэл*

Jeff Pippenger
2024-03-02

Бурхан тэр хөвгүүнтэй хамт байсан бөгөөд тэр өсөж, цөлд оршин сууж, харваач болов.
Эхлэл 21:20.

Ишмаел харваач болсон нь дайны бэлгэдэл бөгөөд мөн Ромын эсрэг хэрэгжүүлэх шийтгэх
шүүлтийн бэлгэдэл юм.

Вавилон нутгаас зугтан гарч, мултран аврагдагсдын дуу хоолой нь Сионд бидний
Бурхан ЭЗЭНий өшөө авалтыг, Түүний сүмийн өшөө авалтыг тунхаглаж байна.
Вавилоны эсрэг харваачдыг цуглуул; нум татдаг та нар бүгд түүнийг тойрон хуаранлан
байрлагтун; түүнээс хэнийг ч бүү мултруул. Түүний үйлсийнх нь дагуу хариуг нь өг;
түүний үйлдсэн бүхнийх нь дагуу түүнд үйлдэгтүн. Учир нь тэр ЭЗЭНий эсрэг,
Израилийн Ариун Нэгэний эсрэг бардамнасан билээ. Иеремиа 50:28, 29.

Нумчид Вавилонд түүний үйлсийн дагуу хариуг нь өгдөг бөгөөд тэрхүү хариу нь Илчлэлт
номын арван наймдугаар бүлгийн хоёр дахь дуу хоолойн үед, удахгүй ирэх Ням гаргийн
хуулиас эхэлдэг; тэр үед Вавилоны гүйцэтгэх шинжтэй дэвшилтэт шүүлт эхэлдэг.

Тэгээд тэнгэрээс өөр нэгэн дуу гарахыг би сонсов. Тэр нь: Миний ард түмэн, түүний
нүглүүдэд хамтран оролцогч болохгүйн тулд, мөн түүний гай гамшгуудаас хүртэхгүйн
тулд түүнээс гарч ир. Учир нь түүний нүглүүд тэнгэрт тултал хүрсэн бөгөөд Бурхан
түүний гэм бурууг санан дурссан юм. Тэр та нарт яаж хариу барьсан, түүнд мөн тийнхүү
хариу барь; түүний үйлсийнх нь дагуу түүнд хоёр дахин давхардуулан өг. Түүний
дүүргэсэн аяганд түүнд хоёр дахин дүүргэн өг. Тэр өөрийгөө хэчнээн алдаршуулж,
хэчнээн тансаглан амьдарсан билээ, түүнд төдий хэрийн тарчлал ба уй гашуу өг. Учир
нь тэр зүрхэндээ: Би хатан мэт сууж байна, би бэлэвсэн биш, уй гашуу хэзээ ч үзэхгүй
гэж хэлдэг. Илчлэл 18:4–7.

Исмаил болон түүний эх Хагар нар ууган хүүгийн эрхийг өвлөхөөс хориглогдон, хөөгдөн
гаргасан билээ. Ийнхүү атаархал нь Исламын эш үзүүллэгийн сэдэл, харин дайн тулаан нь
түүний эш үзүүллэгийн үйл хэрэг болов. Эхний дурдлагад Сара Исмаил болон түүний эхэд
ногдуулсан тэрхүү хориглолт багтдаг бөгөөд тэдний “хоригдол” байдал нь Бурханы Үг
болон түүхийн туршид Исламын эш үзүүллэгийн үндсэн шинж болсон юм. Исмаилын үр
удам зэрлэг хүмүүс байх ёстой байсан бөгөөд тэдний гар хүн бүрийн эсрэг байх байв;
тэдний тэрхүү зэрлэг чанарыг адууны язгуурт хамаарах зэрлэг Араб илжиг төлөөлдөг.
Тийнхүү эхний болон хоёр дахь гайгийн Исламын дайн тулааныг ууртай морьд унан давхих
дайчдаар дүрсэлсэн байдаг.

Ислам бол хожмын борооны мэдээ мөн бөгөөд гурван гай нь эш үзүүлэгийн тодорхой гурван шугамыг төлөөлөх нь үнэхээр зохистой юм. Учир нь хожмын борооны аргачлал нь “мөр дээр мөр” билээ. Эхний хоёр шугамын эш үзүүлэгийн шинжүүдийг нэгтгэн авчрахад, тэдгээр нь гурав дахь гайгийн шугамыг тогтоодог. Эдгээр гурван эш үзүүлэгийн шугам нь бүгд зуун дөчин дөрвөн мянгыг лацдан тэмдэглэх үеийг дүрслэн үзүүлдэг. Тэр гурван шугам нь хожмын бороо асгарах үеийг төлөөлдөг. Учир нь 2001 оны 9 дүгээр сарын 11-нд гурав дахь Гай ирэх үед хожмын бороо шивэрч эхэлсэн юм.

“Хожмын бороо Бурханы ард түмэн дээр буух ёстой. Хүчит нэгэн тэнгэрэлч тэнгэрээс бууж ирэх бөгөөд бүх дэлхий түүний алдраар гэрэлтэх болно.” Review and Herald, 1891 оны 4 дүгээр сарын 21.

Битүүмжлэлийн үе нь мөн 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд эхэлж, 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд гурав дахь тэнгэрэлч ирснээр төгссөн үеэр төлөөлөгдөн үзүүлэгдсэн юм. Тэр хугацаа мөн Хабаккук номын хоёрдугаар бүлэгт дүрслэгдсэн байдаг. Миллеритийн түүх Хабаккук номын хоёрдугаар бүлгийг биелүүлсэн бөгөөд ингэснээр 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд тэнгэрэлч бууж ирэхэд эхэлж, 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд гурав дахь тэнгэрэлч ирэхэд төгссөн юм.

Хабаккукын хоёрдугаар бүлэгт, үзэгдлийн төгсгөлд тэр үзэгдэл “ярина” гэж тодорхойлсон байдаг. Илчлэл номын аравдугаар бүлгийн гуравдугаар эшлэлд тэнгэрэлч чанга дуугаар хашхирсан (ярьсан), мөн 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд мөнөөх л тэнгэрэлч “хугацаа цаашид үл болно” хэмээн тангарагласан (ярьсан) юм. Хабаккукын хоёрдугаар бүлгийн нэгдүгээр эшлэл дэх харуул 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд байрладаг. Учир нь яг тэр үед харуулууд дуу хоолойгоо өргөдөг билээ.

Эгч Уайт дэлхийг Түүний алдраар гэрэлтүүлэх ёстой Илчлэл арван наймын тэнгэрэлчийг төлөөлдөг хэмээн тодорхойлсон 1888 оны тэр эсэргүүцлийн үед харуулууд (Жоунс ба Вагтонер) Бурханы ард түмэнд тэдний гэм нүглийг үзүүлэхийн тулд өөрсдийн “дуу хоолой”-г бүрээ мэт өргөсөн бөгөөд учир нь тэдний мэдээ нь Лаодикид хандсан мэдээ байсан юм. 1888 оны түүхээр хэв шинжлэгдсэн 2001 оны 9 дүгээр сарын 11-нд Эзэн эцсийн өдрүүдийн Өөрийн ард түмнийг Иеремиагийн эртний жимүүд рүү буцаан удирдсан бөгөөд тэнд харуулуудын үгийг сонсоогүй билээ. Тэнгэрэлчийн буун ирэлт нь харуулуудын эш үзүүлэгийн дагуух ирэлтийг тэмдэглэдэг.

1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд хүрч ирсэн “дуу хоолой” нь харуулуудаар дамжин тунхаглагдсан бөгөөд Иеремиад, өөрийн урам хугарлын дараа итгэлдээ эргэн орж, Бурханд найдах аваас тэр Бурханы ам болох болно гэж айлджээ. Удааширсан үзэгдэл эцэст нь 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд ирэхэд, тэр нь “ярьсан.” Миллерчүүдийн түүхэнд биелсэн Хабаккукын хоёрдугаар бүлгийн үе нь нэг зуун дөчин дөрвөн мянгыг лацдах үеийг дүрслэн харуулдаг.

1840 оны 8 дугаар сарын 11-нээс 1844 оны 10 дугаар сарын 22 хүртэлх үе нь хожмын бороо асгардаг хугацаа болох зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалахыг дүрслэн үзүүлдгийг танин мэдэх нь нэн чухал юм. “Мөр дээр мөр” хэмээх аргачлалаар хожмын борооны мэдээг танин

тогтоох ёстой учраас энэ нь зайлшгүй чухал юм. Зуун дөчин дөрвөн мянгыг тамгалах тэрхүү онцгой үе нь эш үзүүлэгийн шугамуудад дахин дахин дүрслэгдэн гардаг бөгөөд Хабаккук 2-т ч мөн адил тийм байдаг; түүнийг Эгч Уайт Миллеритийн түүхэнд биелсэн хэмээн шууд тодорхойлсон байдаг. Тэрээр мөн Миллеритийн түүх зуун дөчин дөрвөн мянгын түүхэнд давтагддаг хэмээн дахин дахин заадаг.

“Тэдний хоёр дахь ирэлтийн цаг үед хамаарна хэмээн үзэж байсан эш үзүүлгүүдтэй сүлэлдэн, тэдний эргэлзээ ба түгшүүрийн байдалд онцгойлон тохирсон сургамж өгөгдөж, одоо тэдний ойлголтод бүрхэг байгаа зүйлс зохих цагтаа тодорхой болох тул итгэл дотор тэвчээртэйгээр хүлээхийг нь зоригжуулж байв.

Эдгээр эш үзүүлэгүүдийн дунд Хабаккук 2:1–4-ийнх байв: “Би харуулынхаа байранд зогсож, цамхаг дээр гарч байрлан, Тэр надад юу хэлэхийг, мөн намайг зэмлэгдэхэд би юу хариулахыг харахын тулд ажиглан харна. Тэгтэл ЭЗЭН надад хариулж, «Үзэгдлийг бичиж, гүйлгэн уншигч ч ойлгохоор самбарууд дээр тодорхой болго. Учир нь энэ үзэгдэл товлогдсон цагтаа зориулагдсан хэвээр байгаа бөгөөд эцэстээ өгүүлж, худал болохгүй. Хэдийгээр саатах мэт санагдавч, түүнийг хүлээ; учир нь тэр гарцаагүй ирнэ, саатахгүй. Харагтун, биеэ өргөмжилсөн түүний сэтгэл дотор нь зөв шулуун бус; харин зөвт хүн өөрийн итгэлээр амьдрах болно» гэв.”

“1842 оны эхээр энэ эш үзүүлэлт өгөгдсөн: ‘үзэгдлийг бичиж, гүйгч нь уншихуйц тодорхойгоор хавтан дээр сийл’ гэсэн чиглүүлэг нь Чарльз Фитчид Даниел болон Илчлэлийн үзэгдлүүдийг тайлбарлан үзүүлэх эш үзүүлэгийн хүснэгт бэлтгэх санааг төрүүлжээ. Энэ хүснэгтийг хэвлэн нийтэлсэн явдлыг Хабаккукт өгөгдсөн тушаалын биелэлт хэмээн үзсэн байна. Гэвч уг үзэгдлийн биелэлтэд илэрхий нэгэн саатал—саатлын хугацаа—байгааг мөнөөх эш үзүүлэлт толилуулсныг тэр үед хэн ч анзаарсангүй. Урам хугаралтын дараа энэ судрын үгс онцгой ач холбогдолтой мэт харагдсан юм: ‘Учир нь үзэгдэл нь тогтоогдсон цагийн төлөө хэвээр байгаа; харин эцэстээ тэр нь айлдаж, худал хэлэхгүй. Хэдийгээр саатавч түүнийг хүлээ; учир нь тэр гарцаагүй ирнэ, саатахгүй.... Зөвт хүн итгэлээрээ амьдарна.’”

Езекиелийн эш үзүүлэгийн нэг хэсэг нь мөн итгэгчдэд хүч чадал, тайтгарлын эх сурвалж болсон юм. “ЭЗЭНий үг надад ирж, ийн айлдав: Хүний хүү, Израилийн нутагт та нарт байдаг, ‘Өдрүүд сунжирч, үзэгдэл бүхэн бүтэлгүйтнэ’ хэмээн хэлдэг тэр зүйр үг юу вэ? Тиймээс тэдэнд хэлэгтүн, Эзэн БУРХАН ийн айлдаж байна.... Өдрүүд ойртож, үзэгдэл бүрийн биелэл мөн ойртжээ.... Би айлдана, Миний айлдах үг биелнэ; тэр цаашид сунжрахгүй.” “Израилийн гэрийнхэн, ‘Түүний харж буй үзэгдэл нь олон өдрийн хойнох тухай бөгөөд тэр алс хэтийн цаг үеийн тухай эш үзүүлж байна’ гэдэг. Тиймээс тэдэнд хэлэгтүн, Эзэн БУРХАН ийн айлдаж байна: Миний үгсийн нэг нь ч цаашид сунжрахгүй, харин Миний айлдсан үг биелнэ.” Езекиел 12:21–25, 27, 28.” Агуу тэмцэл, 391–393.

Миллерийн хөдөлгөөнд оролцогсад өөрсдийгөө арван охины тухай сургаалт зүйрлэл болон Хабаккукын хоёрдугаар бүлгийг биелүүлж байна гэж үзээд зогсохгүй, өөрсдийн эдгээр эш үзүүлэгүүдийг биелүүлж байсан тэрхүү түүх нь мөн “аливаа үзэгдлийн үр дүн” биелэх ёстой яг тэр л түүхийг Езекиел тодорхойлж байсныг ч харахад хөтлөгдсөн юм. Нэг зуун

дөчин дөрвөн мянгыг тамгалахыг төлөөлдөг түүхэн шугам бол аливаа үзэгдлийн үр дүн биелдэг газар мөн!

Сүүлчийн борооны үе болон нэг зуун дөчин дөрвөн мянгийн тамгалагдлыг илэрхийлдэг шугамуудыг эш үзүүлэгийн түүх үргэлж Альфа ба Омегагийн тэмдэгт шинжийг агуулдгийг тогтоохын тулд нэгтгэн авч үздэг.

Миллерчүүдийн түүх Илчлэлт номын аравдугаар бүлгийн тэнгэрэлчийн дуу хоолойгоор эхэлж, мөн тэрхүү адил дуу хоолойгоор төгсөнө. 2001 оны есдүгээр сарын 11 нь Илчлэлт номын арван наймдугаар бүлгийн эхний дуу хоолойгоор эхэлж, Илчлэлт номын арван наймдугаар бүлгийн хоёр дахь дуу хоолойгоор төгсөнө. Хабаккук номын хоёрдугаар бүлэг харуулуудын дуу хоолойгоор эхэлж, Иеремиагийн харуулын дуу хоолойгоор төгсөнө. Эхний гай Мухаммедаар эхэлж, Мухаммед II-оор төгсөнө. Хоёр дахь гай Исламын дөрвөн тэнгэрэлч суллагдсанаар эхэлж, Ислам хязгаарлагдсанаар төгсөнө.

Сүүлчийн бороо болох аргачлал нь Исаагийн “мөр дээр мөр” хэмээх аргачлал мөн бөгөөд сүүлчийн борооны мэдээг таньж тогтоохын тулд нэгтгэн авчирдаг тэрхүү мөрүүд нь Алфа ба Омегагийн тэмдэгийг зайлшгүй агуулдаг. Илчлэлт номын есдүгээр бүлгийн эхний гай нь Мухаммедаар эхэлж, Мухаммед II-оор төгсөнө. Энэ хугацаа нь дайны хоёр хэлбэрт хуваагддаг: эхнийх нь Абубакарын үед жинхэнэ утгаараа эхэлсэн Ромын эсрэг эмх замбараагүй довтолгоонууд бөгөөд, үүний дараа Исламын анхны зохион байгуулалттай дайн хэрэгжсэн нэг зуун тавин жилийн үе байсан юм.

Нэг зуун тавин жилийг “таван сар” хэмээх цаг хугацааны эш үзүүлэгээр төлөөлүүлсэн байдаг. Хоёр дахь гай ч мөн гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдөр болох цаг хугацааны эш үзүүлэгийг агуулдаг. Тиймээс эхний болон хоёр дахь гайгийн эш үзүүлэгийн бүтэц нь төгсгөлийг эхлэлтэй нь адилтган танигдуулдаг тул лацдах үйл явц ба тодорхой нэгэн хугацааны хоорондын хуваагдлыг мөн агуулж байдаг. Лацдах үйл явц нь эхний гайгийн түүхийн эхэнд дүрслэгдсэн бөгөөд хоёр дахь гайгийн төгсгөлд мөн дүрслэгдсэн байдаг.

Дөрөвдүгээр эшлэлийн лацдах үйл явцыг дагалдан, эхний гай зовлонд “таван сар” (нэг зуун тавин жил) гарч ирдэг. Таван сарыг хоёр удаа тодорхойлсон байдаг: нэг нь тавдугаар эшлэлд, нөгөө нь аравдугаар эшлэлд. Харин хоёр дахь гай зовлонд 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нээс 1844 оны 10 дугаар сарын 22 хүртэлх лацдах үйл явцаас өмнө арван тавдугаар эшлэл дэх “цаг, өдөр, сар, жил”-ийн (гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдөр) эш үзүүлэг оршдог. Ийнхүү нэгэн тасралтгүй шугамд тав дахь болон зургаа дахь бүрээнүүд эхлэл, төгсгөлдөө лацдах үйл явцын дүрслэлээр хүрээлэгддэг.

“Мөр дээр мөр” хэмээн хэрэглэхэд, тэдгээр нь Эхний Мухаммед болон Хоёр дахь Мухаммедээр тэмдэглэгдсэн эхлэл ба төгсгөлийг тодорхойлдог хоёр мөр болдог. “Мөр дээр мөр”-өөр тэдгээр нь мөр тус бүр цаг хугацааны эш үзүүлэгийг агуулдгаас үүдэн, мөр бүр доторх хоорондоо ялгаатай хоёр үеийг тодорхойлдог. Эхний гайгийн түүхэнд Ислам Ромыг “зовоох” ёстой байсан бөгөөд хоёр дахь гай дотор Ромыг “алах” ёстой байв. Эхний гай нь жад, илд, сумны дайн байсан бол, хоёр дахь гай нь дарийг зэвсэглэл болгон нэвтрүүлсэн юм.

“10-р ишлэл. Тэд хилэнцэт хорхойтой адил сүүлтэй байсан бөгөөд сүүлэнд нь хатгуур байв. Тэдний эрх мэдэл нь хүмүүсийг таван сарын турш зовоох явдал байлаа. 11. Тэд өөрсдийн дээр хаантай байсан бөгөөд тэр нь ёроолгүй ангальн тэнгэрэлч мөн. Түүний нэр нь еврей хэлээр Абаддон, харин грек хэлээр нэр нь Аполлион юм.

“Энд хүртэл Кейт эхний таван бүрээ дуугарах явдлын жишээнүүдийг бидэнд өгсөн билээ. Харин одоо бид түүнээс салж, энд анхлан танилцуулагдаж буй эш үзүүлэгийн шинэ онцлог, өөрөөр хэлбэл эш үзүүлэгийн хугацаануудын хэрэглээнд шилжих ёстой.

“Тэдний эрх мэдэл нь хүмүүсийг таван сарын турш хорлоход оршиж байв.—1. Тэд таван сарын турш ямар хүмүүсийг хорлох ёстой байсан бэ? гэсэн асуулт гарч ирдэг.—Эргэлзээгүй, тэдний дараа нь алах ёстой байсан мөнөөх хүмүүсийг (15-р зүйлийг үз); ‘хүмүүсийн гуравны нэг хэсэг,’ өөрөөр хэлбэл Ромын эзэнт гүрний гуравны нэг хэсэг—түүний Грекийн хуваагдал байв.

“2. Тэд тарчлаах ажлаа хэзээ эхлэх ёстой байсан бэ? 11 дүгээр ишлэл энэ асуултад хариулж байна.

“(1) ‘Тэд өөрсдийн дээр хаантай байв.’ Мухаммедын нас баралтаас хойш арван гуравдугаар зууны төгсгөл үе хүртэл Мухаммедын шашинтнууд хэд хэдэн удирдагчийн дор янз бүрийн бүлэглэлд хуваагдсан байж, тэд бүгдийн дээр нэгэн адил үйлчлэх иргэний ерөнхий засаглал байсангүй. Арван гуравдугаар зууны төгсгөл үеэр Отман нэгэн засгийн газрыг байгуулсан бөгөөд түүнээс хойш тэр нь Оттоманы засгийн газар, эсвэл эзэнт гүрэн хэмээн нэрлэгдэх болсон ба улмаар өсөж тэлсээр Мухаммедын шашинт гол овог аймгуудын бүгдийг хамран, тэднийг нэгэн агуу хаант засагт нэгтгэн нэгтгэсэн юм.

“(2) Хааны зан чанар. ‘Ёроолгүй ангальн тэнгэрэлч нь.’ Тэнгэрэлч гэдэг нь элч, үйлчлэгчийг—сайн ч бай, муу ч бай—илэрхийлдэг бөгөөд үргэлж сүнслэг оршихуйг хэлдэггүй. ‘Ёроолгүй ангальн тэнгэрэлч’ гэдэг нь түүнийг нээгдэхэд тэндээс гарч ирсэн шашны тэргүүн үйлчлэгч, өөрөөр хэлбэл гол сайд нь юм. Тэр шашин бол Мухаммеданизм бөгөөд султан нь түүний тэргүүн үйлчлэгч мөн. ‘Султан буюу агуу Сеньор хэмээн ялгалгүй нэрлэгддэг тэрбээр мөн Дээд Халиф, өөрөөр хэлбэл тэргүүн тахилч бөгөөд хамгийн дээд сүнслэг эрхэм чанарыг төрийн дээд эрх мэдэлтэй өөрийн биед нэгтгэдэг.’—World As It Is, p.361.”

“(3) Түүний нэр. Еврей хэлээр ‘Абаддон,’ буюу сүйтгэгч; грек хэлээр ‘Аполлион,’ буюу устгагч, эсвэл сүйрүүлэгч. Хоёр өөр хэлэнд хоёр өөр нэртэй байгаа нь, энэ хүчний нэрийг бус харин түүний шинж чанарыг дүрслэн үзүүлэхийг зорьсон нь илэрхий байна. Хэрэв тийм бол, аль аль хэлээр илэрхийлэгдсэнчлэн, тэр бол сүйтгэгч мөн. Османы засгийн газрын шинж чанар үргэлж ийм байсаар ирсэн юм.

“Харин Осман Грекийн эзэнт гүрэнд анхны довтолгоогоо хэзээ хийсэн бэ?—Гиббоны «Мөхөл ба уналт» зэрэгт өгүүлснээр, ‘Осман анх Никомедийн нутаг дэвсгэрт 1299 оны 7 дугаар сарын 27-ны өдөр орж ирсэн.”

“Зарим зохиолчдын тооцоолол энэ хугацаа Османы эзэнт гүрний үндэслэгдсэн үеэс эхлэх ёстой гэсэн таамаглал дээр тулгуурласан байдаг; гэвч энэ нь илт алдаа юм. Учир нь тэд зөвхөн өөрсдийн дээр хаантай байх төдийгүй, таван сарын турш хүмүүсийг зовоох ёстой байв. Харин зовоох хугацаа нь зовоогчдын анхны довтолгооноос өмнө эхэлж болохгүй бөгөөд тэр нь, дээр өгүүлснээр, 1299 оны 7 дугаар сарын 27-ны өдөр байв.

“Энэхүү эхлэл цэг дээр үндэслэсэн дараах тооцооллыг Ж. Литч 1838 онд «Христийн Хоёр дахь Ирэлт» гэх мэт нэртэй бүтээлдээ хийж, хэвлүүлсэн юм.

“‘Мөн тэдний хүч нь хүмүүсийг таван сарын турш зовоохын тулд байв.’ Тэдний эрх мэдэл энд хүрч байлаа: тасралтгүй довтлон дээрэмдэх замаар зовоох боловч, улс төрийн утгаар тэднийг алах бус байв. ‘Таван сар’ гэдэг нь нэг сарыг гучин хоногоор тооцвол нэг зуун тавин хоног болно; эдгээр хоног нь бэлгэдэлт тул нэг зуун тавин жилийг илэрхийлнэ. 1299 оны 7 дугаар сарын 27-нд эхэлснээр, тэрхүү нэг зуун тавин жил 1449 он хүрч төгсөнө. Тэр бүх хугацаанд Түрэгүүд Грекийн эзэнт гүрэнтэй бараг тасралтгүй дайтаж байсан боловч, түүнийг байлдан дагуулаагүй хэвээр байв. Тэд Грекийн хэд хэдэн мужийг эзлэн авч, хадгалан барьж байсан ч, Константинопольд Грекийн тусгаар тогтнол хадгалагдсаар байлаа. Харин 1449 онд, тэрхүү нэг зуун тавин жилийн төгсгөлд, өөрчлөлт гарсан бөгөөд түүний түүхийг дараагийн бүрээний дор үзэх болно.” Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505–507.

Уриа Смит зуун тавин жилийн тооцооллын талаар Иосиах Литчийг эш татаж байгаа бөгөөд энэ хугацаа төгсөхөд дараагийн Бүрээнд буй гурван зуун ерэн нэгэн жил, арван таван өдрийн эш үзүүллэгийн эхлэх цэгийг илэрхийлдэг. Эдгээр хоорондоо холбоотой хоёр хугацааны эш үзүүллэгийн талаар Литчийн таамаглалд тайлбар хийхдээ Систер Уайт ийнхүү тэмдэглэсэн:

“1840 онд эш үзүүллэгийн өөр нэгэн онцгой биелэл өргөн хүрээний сонирхлыг хөдөлгөв. Үүнээс хоёр жилийн өмнө, хоёр дахь ирэлтийг номлодог тэргүүлэх үйлчлэгчдийн нэг Иосиа Литч, Илчлэл 9-ийн тайлбарыг нийтэлж, Оттоманы эзэнт гүрэн мөхөхийг урьдчилан мэдэгдсэн байв. Түүний тооцооллын дагуу, энэ хүч чадал 1840 оны 8 дугаар сарын 11-нд... буюу Константинополь дахь Оттоманы эрх мэдэл эвдрэн нуран унах хэмээн хүлээгдэж болох тэр өдөр түлхэн унагагдах ёстой байлаа. “Мөн энэ нь үнэхээр тийм болох нь тогтоогдоно гэж би итгэж байна.”

“Яг заасан тэр цагт Турк улс элчин сайд нараараа дамжуулан Европын холбоот гүрнүүдийн хамгаалалтыг хүлээн авч, ийнхүү өөрийгөө Христийн шашинт үндэстнүүдийн хяналт дор оруулав. Энэ үйл явдал зөгнөлийг яг таг биелүүлсэн юм. Энэ нь мэдэгдмэгц олон түмэн Миллер болон түүний хамтрагчдын баримталсан эш үзүүллийн тайлбарын зарчмуудын зөв болохыг үнэмшиж, Адвентийн хөдөлгөөнд гайхамшигтай хүчтэй түлхэц өгөгдөв. Эрдэм боловсролтой, нэр хүндтэй хүмүүс Миллертэй нэгдэн, түүний үзлийг номлон тунхаглах болон хэвлэн нийтлэх ажилд оролцсон бөгөөд 1840-1844 онуудад энэ ажил түргэн шуурхай өргөжин тэлсэн юм.” Агуу тэмцэл, 334, 335.

Эхний болон хоёр дахь гай нь хоорондоо уялдсан хоёр цаг хугацааны эш үзүүлэлгээр холбогддог. Эхний гай нь тамгалах үйл явдлын нэг дүрслэлээр эхэлдэг бөгөөд хоёр дахь гай нь 1840 оны 8 дугаар сарын 11-ний өдрөөс 1844 оны 10 дугаар сарын 22-нд долоо дахь бүрээ дуугарах хүртэлх түүхээр төгсдөг бөгөөд энэ нь мөн тамгалах үйл явдлын нэг дүрслэл юм. Эхлэл ба төгсгөл нь Альфа ба Омегагийн гарын үсгийг агуулдаг. Учир нь Христ гэрээг нэг долоо хоногийн турш баталсан түүхийн адил, энэ хугацаа хоёр хэсэгт хуваагддаг. Эхний үе нь эхний Мохаммедоос эхэлж, хоёр дахь Мохаммедоор төгсөнө. Хоёр дахь үе нь “Бурханы өмнөх алтан тахилын ширээний дөрвөн эвэрнээс гарах дуу хоолой”-гоор эхэлж, “тэнгэр ба түүн доторх бүхнийг, газар ба түүн доторх бүхнийг, тэнгис ба түүн доторх бүхнийг бүтээсэн мөнхөд мөнхөд амьдрагч Түүгээр тангараглан, цаашид цаг хугацаа байхгүй болно” хэмээн айлдах Христийн “дуу хоолой”-гоор төгсөнө.

Бид энэ судалгааг дараагийн өгүүлэлд үргэлжлүүлнэ.

“Бурханы ард түмний өнгөрсөн замналын агуу түүхийн талаар эргэлзээ төрүүлэхийн тулд Сатан хүний оюун ухаанд босгож чадах ямар ч асуулт нь түүний сатанлаг сүр жавхланг баясгах бөгөөд Бурханд доромжлол болдог. Эзэн маань хүч чадал болон агуу алдар суугаар манай дэлхийд удахгүй ирэх тухай мэдээ бол үнэн мөн бөгөөд 1840 онд түүнийг тунхаглахад олон дуу хоолой өргөгдсөн юм.” Manuscript Releases, volume 9, 134.